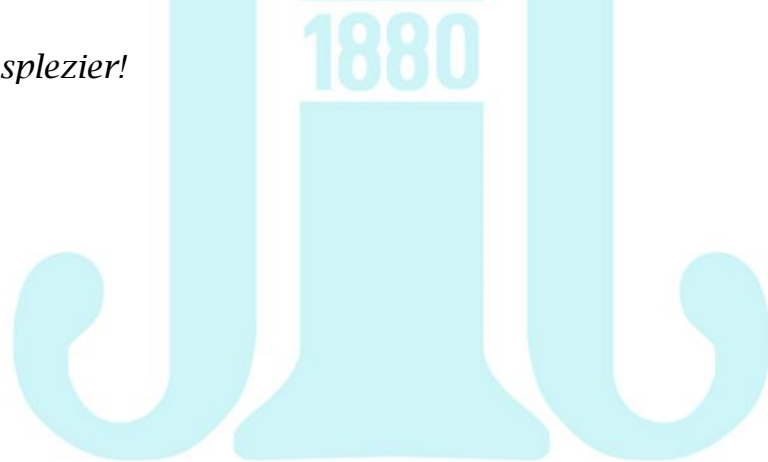

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EVA 313

Eenakter in kerstsfeer

1880
door

Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2712

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EVA 313* op te voeren moet de naam van auteur *ELLY COECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/065
ISBN- 978- 90-385-07477

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames)

ELSIE : Verzorgde dame in mantelpakje, veertiger. Ziet onthutst zekerheden stuk voor stuk afbrokkelen. Heeft verzorgde spreektaal.

FIEN : Sjofel geklede oude zwerfster. Ruwe bolster maar meevoelend. Spreekt plat rauw dialect.

EVA : Hoertje, schaars en sexy gekleed, ongeveer twintig jaar. Beperkte denkwereld. Dialectisch getinte taal.

DECOR

Hoekje in afgelegen, half afgebroken loods. Enkele bakken, een vuurtje, twee gevulde vuilzakken...

1880

1^e Tafereel

Elsie

ELSIE : *(Staat alleen in donkere straathoek met GSM, praat in toestel, beetje geprikkeld.)* Nee, hij start niet meer, nee.... Wat?... *(beledigd)* Natuurlijk heb ik nog benzine... Zeg, ik ben niet achterlijk hoor. *(wordt kwaad)* Vrouwen, ja! Dat deuntje ken ik... Maar Tom, luister nu es!... Ik weet dat het moeilijk is om iemand te vinden op Kerstavond. Maar als ik hier al kon weggeraken!... Te voet? Bedankt zeg!... En gij denkt dat over een kwartier?... Dat gaat nooit lukken... Maar ik heb die motor niet verzopen... Dat weet ik niet. Ik sta hier in een verlaten buurt... Hè?... Hewel, ik heb de auto een eind... geduwd, ja! Ik kon hem toch niet midden op een onverlichte baan laten... Tom, kunt gij nu niet voor één keer... *(ongeduldig)* Nee, er is niks aan. Geen schrammetje!... En ik ben dus niet belangrijk voor u?... Tijd?... Ja, ik weet dat... *(heel kwaad)* Gij?!... Gij denkt nooit aan een ander. En zeker niet aan mij... Hewel, stik dan in uw werk! *(GSM af)* Egoïst! Ik zal mijn plan wel trekken. *(Steekt nerveus sigaret op, trekt kwaad.)*

2e Tafereel

Elsie – Fien

FIEN : *(rondkijkend op met versleten caddie.)* Héi... Is hier iemand?

ELSIE : Oh!... Ja!... Ik euh...

(Elsie komt een beetje in het licht. Fien bekijkt haar van top tot teen.)

FIEN : Amai!... Wat doede gij hier in zo 'n achterbuurt? Zo 'n sjieke madam. Verloren gelopen zeker? Mee wie waarde gij daar zo 'n ruzie aan 't maken?

ELSIE : *(afwijzend)* Ruzie?... Hier is niemand. Ik ben alleen.

FIEN : En ge stond daar te roepen gelijk zot.

ELSIE : Oh dat!... Hier!... *(steekt futloos GSM omhoog)*

FIEN : Ah!... Das zo nen telefoon die ze tegenwoordig aan hun oor plakken en waardat ze zelfs hun grote komisse mee doen.

ELSIE : (*half in gedachten*) Ja, een GSM. Goed dat ik die bij heb.

FIEN : Goe? Voor wa?... Om hier in een donker hoekske ruze te kunnen maken zonder da ge in mekanders ogen moet zien?! Da's gemakkelijker natuurlijk as g'iemand uit wil schijten. Da was mee uwe vent zeker?

ELSIE : (*koel*) Dat zijn eigenlijk uw zaken niet.

FIEN : Nee! Daar hebde gij gelijk in. Maar as vrouwen staan te roepen en tieren, dan is da meestal tegen hunne vent. En dan kan het goed doen da g'uw hart eens tegen een vreemde kunt luchten.

ELSIE : (*iets toeschietelijker*) Ach, hij kan me niet ophalen. Enfin, hij wil niet. Geen tijd!

FIEN : Genen tijd mee Kerstmisavond? Of nooit genen tijd voor zijn vrouwke?

ELSIE : 't Laatste vrees ik.

FIEN : 't Is er ene die gestudeerd heeft zeker? Die hebben voor niks anders tijd as voor hun werk. En om onder 't rokske van hun secretareske te grabbelen.

ELSIE : (*geprikkelde*) Mijn man ziet naar geen vrouwen om. (*toegevend*) Maar zijn werk gaat voor alles. Dat is waar. Daar is hij mee getrouwd.

FIEN : Awel, dat hoor ekik nu dikwijls se. Ge zijt nog beter af hèn mee ne werkman. Ene mee poten aan zijn lijf. Die stopt 's avonds mee werken en laat al die zever achter hem. En dan heeft hem tijd om zijn wijfke eens goed te soigneren. Allez, as hem niet ga pientelieren hèn! En nie verloren loopt bij de vrouwkes van plezier.

ELSIE : (*ergert zich, wil van Fiens geklets af.*) Ik moet hier weg. Ik heb het veel te koud.

FIEN : Da's zeker! In zo 'n dun frakske! 't Is winter zenne, meiske. Wacht!... Zet u hier es neer se! 'k Zal ekik is in dat vuurke reukelen. Dan gade gij het sebiet veel warmer hebben.

ELSIE : Bedankt!... (*zit op bak bij vuurtje*) Dat is toch iets beter, ja. 't Is vriendelijk van u.

FIEN : Zeg!... Dien auto daar... achter 't hoekske... Is die van u?

ELSIE : Ja! Maar hij staat in panne. Ik krijg hem niet meer gestart.

FIEN : Aha! Dan zijde gij die sluikstorter. 'k Heb altijd gehoopt da'k die eens in levende lijve zou tegenkomen.

ELSIE : (*onbegrijpend*) Wablief?

FIEN : Doe maar nie alsof dat ge mij niet verstaat. 'k Zie 'k ik dien auto toch alle weken stoppen zeker om de vuilzakken weg te kappen. Ik herkenne 'k ik dien uit duizend. Hier se!... Ziede da?... Hier liggen de zakken weer se. Aah?... Den deze da's precies gene van u.

ELSIE : (*kwaad wordend*) Och mens, ik begrijp niks van uwen uitleg. Gij kletst maar wat uit uwe nek. Laat mij alstublieft met rust!

FIEN : (*verontwaardigd*) Ik kletse 'k ik niks uit mijne nek. (*toeschietelijker*) Allez kom!... Gij zijt beschaamd om da toe te geve. Da versta'k ik. Maar 'k hebbe 'k ik daar niks op tegen zenne. Smijt gij hier voor mijn part zo veel as da gij wilt. Hoe meer hoe liever! Ik komme 'k ik alle weken uit uwe zak mijne menu kiezen voor een paar dagen. Maar de gemeente en de police! Die kunne daar nie mee lachen. Olala!... Ge zult kunnen afdokken, as ge gepakt wordt.

ELSIE : (*ongeduldig en verontwaardigd*) Maar ik ben helemaal geen sluikstorter, mens. Ik kom hier nooit in de buurt. Ik was op weg naar de nachtmis en ben in panne gevallen. Dat is alles. Trouwens, dat is de auto van mijne man. Die stond achter de mijne op de oprit. Dus kon ik niet weg. En vermits meneer geen tijd had om hem te verzetten, heb ik die van hem genomen. Ik heb een kleintje.

FIEN : Een kinneke?

ELSIE : Een kleine auto. Een Twingootje! Tom rijdt altijd met deze wagen.

FIEN : Tom? Da's die geleerde vent die voor u genen tijd heeft? Al lang getrouwd zeker? (*Elsie reageert afwijzend*) 't Zijn mijn zaken nie. Ik weet het. Gij zij wel rap krikkel hé.

ELSIE : Sorry!... Twintig jaar zijn we getrouwd. We hebben pas ons jubileum gevierd.

FIEN : Twintig?!... Awel, da's straf in dezen tijd. Proficiat! De jonkheid van nu houdt da zo lang nie vol. Dan hebde gij het nie altijd gemakkelijk gehad?

ELSIE : Ach! Wat is gemakkelijk in een huwelijk?... We hebben regelmatig ruzie, Tom en ik. De laatste jaren toch. Hij leeft nu eenmaal voor zijn werk. Veel onderweg en altijd bezig.

FIEN : En gij zit thuis te wachten totdat hem u nog eens zie zitten. As een braaf huismoederke. En hebde kinderen?

ELSIE : (*schudt pijnlijk nee*) Da's nooit gelukt.

FIEN : Ge weet toch hoe dat 't moet?

ELSIE : (*glimlacht*) We hebben alles geprobeerd. Weet ge? 't Is eigenlijk lang goed gegaan tussen ons. Tom en ik deden alles tesamen. Hij zei altijd dat hij zijn Elsietje niet kon missen. Geen dag!... Nu zou hij het pas na drie dagen merken, als ik weg was.

FIEN : Zijn Elsietje, dat zijde gij?

ELSIE : Ja!... Neem me niet kwalijk! Ik heb me niet voorgesteld. Elsie Aandenboom! Aangenaam! (*steekt hand uit*)

FIEN : (*Beetje onwennig, veegt hand af, schudt Elsie's hand.*) Ik ben Fien. Feitelijk Josefien. Maar da klinkt te sjiek voor iemand gelijk as ekik. Da's ne naam voor een prinses. De meeste mensen zeggen Fientje tegen mij. En dat hebbe 'k ik geren. Nen achternaam dat hebbe 'k al lang nie meer.

ELSIE : Zijt gij getrouwd, Fientje?

FIEN : Geweest, kind. Ook veel jaren zenne! Maar mijne vent is al langk dood. 't Was nen brave kloot. Da moet ik toegeven. Zo langk dat hem niet gezopen had. Maas as hem één borrel op had! Oejeoejeoei!... Dan wier de beest in hem wakker. Dan stonden zijn pollekes direct los. En hij mepte er nie neffe. 't Was ook nen beer van honderdtwintig kilo. Maar ik liet me nie doen zenne. Ik mepte terug. En ik kon krabben gelijk as een kat, zei hem. En as we 't dan bijgelegd hadden, dan gingen we nogal van de grond zenne! Dan dachten de geburen dat er een aardbeving was. (*geniet lachend na*) Ho, da was nen tijd, ja! Maar, mee mijn voeten spelen, dat heb ik nooit laten doen. 'k Geloof dat gij veel te braaf zijt. Zo ziede er tenminste uit.

ELSIE : Braaf?... Volgens Tom niet hoor! Die zegt dat ik hem het bloed vanonder de nagels kan pesten.

FIEN : Da zegt iedere vent van zijn vrouw. En dan zal hem nog gelijk hebben ook.

ELSIE : (*in gedachten*) Over mijn kookkunst is hij ook al niet meer te spreken.

FIEN : Ewel, da geloof ek! Ge gebruikt ook veel diepvries, hè meiske? Ge zoudt beter naar de markt gaan en vers kopen.